

med det forrige Ændringsforslag. Endelig mene vi, at Antallet af Stipendier i Statens Almenskoler burde udvides fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{3}$. Det er meget betydelige Ofre, som Staten her bringer for den højere Skole, som hidtil for den aldeles overvejende Del ere komne de bedrestillede Samfundsklassers Børn til gode. Det er godt 600,000 Kr. om Aaret, der ofres paa 13 Skoler med en 1,400 Elever, det er langt over 400 Kr. om Aaret, som Staten hidtil har ofret paa disse enkelte Latinskoledisciple, hvis overvejende Flertal kommer fra Overklassen. Nu lovfæster man paa ny denne store Udgift. Vi fra vor Side ere gaaede med dertil for det første, fordi Latin- og Realskolen bliver saa meget bedre efter dette Lovforslag end hidtil, for det andet fordi der bliver noget lettere Adgang for Folkeskolens Børn til at besøge den højere Skole gennem den Tilknytning, der søges tilvejebragt, og for det tredje og navnlig, fordi der gives Løfter om en fortsat Udvikling i denne Retning. Men vi synes, at man allerede nu burde aabne Adgangen for saa mange som muligt af Underklassens ubemidlede Børn til at kunne gennemgaa Statens højere Skoler, og det er sikkert ikke for højt at sætte det Antal Stipendier, der kunne uddeles, til $\frac{1}{3}$. Naar man erindrer, hvor store Pengemidler det er, Staten her ofrer, og man saa lader $\frac{1}{3}$ deraf i første Linie komme de ubemidlede Børn til gode, synes vi ingenlunde, det er for højt. Dette Forslag ville vi gerne bede ærede Medlemmer om at støtte.

Det var nu de Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) og jeg staa alene om, men som vi dog alligevel have noget Haab om ville faa en ikke ringe Tilslutning i Salen. Det drejer sig altsaa for det første om Statstilskud til Kommuneskoler, der selv indrette sig en Mellem-skole, for det andet om fortrinsvis Adgang for Folkeskolens Elever til Statsskolen, og for det tredje om fortrinsvis Adgang for Folkeskolens Elever, naar de ere Børn af ubemidlede til at faa Statsskolens Stipendier og endelig en Udvidelse af Statsskolens Stipendier fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{3}$. Saa er der nogle Ændringsforslag, hvor vi ikke staa alene, men have den Glæde at staa sammen med andre Medlemmer af Udvalget.

Der er først Ændringsforslaget om, at der bør være samme Betaling i Statens Almenskole her i Kjøbenhavn, Metropolitan-skolen, og i de øvrige Statsskoler her i Landet. Der er efter vor Mening ikke

noget som helst, der begrundes, at det koster 6 Kr. mere at sende sine Børn i Metropolitan-skolen end at sende dem i en Latin- eller Realskole ude i Landet. Vi se slet ikke, hvad der begrundes det — ja, Staten tjener en lille Smule derved, nemlig 6 Kr. pr. Elev fjerdingaarlig, men nogen egentlig Grund dertil se vi ikke. Hvorfor ikke holde paa Lighed der, saaledes som Lovgivningen jo ellers holder paa Lighed mellem de forskellige Egne af Landet? Til dette Ændringsforslag er den højtærede Ordfører med.

Endvidere stille vi sammen med en hel Række Medlemmer af Udvalget — vi ere 7 i alt — Ændringsforslag om at gøre Sløjd og andet Legemsarbejde til et paa-budt Fag i Statens Almenskoler. Den højtærede Ordfører har jo allerede begrundet, hvorfor der af hele Udvalget sættes „andet Legemsarbejde“ ved Siden af Sløjd; og han har jo ogsaa erklæret, at hele Udvalget ogsaa umaadelig gerne vilde gaa med til dette Ændringsforslag, og naar det ikke er sket, er det kun af økonomiske Grunde. Nu forekommer det mig ikke, at det er noget særdeles stort økonomisk Offer, her er Tale om, og paa den anden Side forekommer det mig, at den legemlige Udvikling og Opdragelse, som baade den højtærede Ordfører og det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Jensen-Knudstrup) udtalte, er af saa overordentlig Betydning, at et noget mindre Offer paa dette Punkt ikke vilde have noget at sige. Det er jo ganske rigtigt, hvad den ærede sidste Taler sagde, at i Nutidssamfundet forsømmes den opvoksende Slægt i en ganske uforsvarlig Grad. Jeg ved ikke, om nogle af de ærede Medlemmer have haft, jeg vil ikke sige den Fornøjelse paa en Session at se den Ungdom, der der præsenterer sig in puris naturalibus. I saa Fald ville de alle indrømme, at det ikke er nogen Fornøjelse, men at det er et sørgeligt Syn. Man kommer til at sige til sig selv: Hvad er det for et Samfund, hvad er det for en Skole, der tillader den Slags? De 50—60 pCt. blive kasserede som uduelige, og de andre kunne saamænd være sløje nok. Møder der endelig et nogenlunde velskabt ungt Menneske, har han enten overliggende Tæer eller Aareknuder paa Benene eller noget andet, som gør ham uduelig til Krigstjeneste. Det er et forfærdeligt sørgeligt Syn; man har den Fornemmelse, at den legemlige Sundhed og Veludviklethed er i Tilbagegang i vore Dage. Imedens vore Husdyr, Køer, Heste og Svin o. s. v. stadig udvikles til skøn-